

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
Straffrättsenheten
103 33 Stockholm**Yttrande över Ds 2018:23, Vissa frågor om barnpornografibrottet och om avskaffad preskription för allvarliga brott mot barn**

(Ju2018/03507/L5)

Riksdagens ombudsmän, JO, har inbjudits att lämna synpunkter på ovan nämnd departementspromemoria. Jag får därför föra fram följande:

Reglerna om åtalspreskription i brottsbalken bygger på att preskriptionstiden är längre ju högre maximistraffet för brottet är. Från detta har det gjorts några undantag. Ett sådant rör vissa allvarliga brott där preskription aldrig inträder. Ett annat undantag gäller vissa sexualbrott mot barn där preskriptionstiden inte börjar löpa förrän barnet fyllt arton år.

Utredaren föreslår att de allvarligaste sexualbrotten som utförs mot en person som inte fyllt arton år, nämligen våldtäkt, grov våldtäkt, våldtäkt mot barn och grov våldtäkt mot barn, inte ska preskriberas. Vidare föreslås att könsstympningsbrott som utförs mot barn inte längre ska preskriberas.

Jag har full förståelse för de skäl som åberopas för att förlänga preskriptionstiderna för de allvarliga brott som det är fråga om. Samtidigt måste man beakta de nackdelar som det för med sig att man ytterligare luckrar upp det nuvarande systemet. Detta i förening med att det enligt utredaren (s. 201) inte går att slå fast att det skulle vara ett stort problem med att sexualbrott mot barn eller allvarliga brott mot barn preskriberas gör att jag avstyrker de föreslagna ändringarna av preskriptionsreglerna. Jag instämmer däremot i utredarens konstaterande (s. 194) att den tekniska utvecklingen kan göra att skälen för preskription försvagas på ett generellt plan och att det därmed kan vara lämpligt med en översyn av hela preskriptionsinstitutet.

Jag har inga synpunkter på utredarens förslag i övrigt.